

(המשך מעמוד 3)

הציע לפני כמה ימים, כ"ב.3.84, אמר מוכ"ל ההסתדרות ירוחם משלי: לא יעלה על הרעת ההסתדרות עשייה לתמוך במין עיסקה ממוקפת כזו, כאשר משתר ללת התייקרות שלוחתרסן, האב"טלה מעמיקה ועול המוסר הולך ומכ"כיד על העובדים השכירים. עיסקת" חבילה משמעותה המעשית היא הק" פאת שכר העוב" דים, תוך ויתור מרדע על היעד של שמירת השכר הריאלי ושל הפיצוי המגיע לעובדים. ומשל מוסיף: עצם הכוונה לרסן את המחירים במשק כולו חיונית לגופה — אך ההסתדרות תוכל להתייחס אליה, רק כאשר תבוצע הלכה למעשה, ותבוא לידי ביטוי בירידה משמעותית של המדרג. עד כאן דברי מוכ"ל ההסתדרות. העניין רומה לחולה, שאמר לרופאים שלו: לא יעלה על דעתי לקחת אף תרופה שאתם רושמים לי, לפני שהתרופות יוכיחו שהן הבריאותי, ולפני שאני אחיה בריא, כל זה בגלל שאני חולה במחלות קשות. והוא מוסיף: בעצם, תרופות הן חיוניות ומועילות, אבל אני לא אתייחס אליהן ולא אגע בהן, עד שלא אחיה בריא הלכה למעשה ש"יבך שמשון, בני-ברק

ד"ר יריאסון רחוקה יותר מאשר דרום אמריקה. הפוליטיקה הישראלית עושה שמות גם

נחמו נחמו — ואין מנחם לבגין

ד"ר יריאסון רחוקה יותר מאשר דרום אמריקה. הפוליטיקה הישראלית עושה שמות גם

"אסור לכם לשתוק!"

מאז שנפל בנו בכורו, רז, לחוס בסניירת ולנו, בקרב ב"ב, בגיל 21 חצני, מנסה יעקב גוטרמן לנער את ציבור התורים מאדישותו.

קרוב לשש מאות ישראלים צעירים שילמו בחייהם עבור הרפתקנותם הלאומנית של מנהיגי הארץ הזאת.

אבות הטומאה הלאומנית הזאת משתרניים כאטימותם הנוראה ואינם מודים ולוא במילה אחת על אחייתם למעשה יריהם. נביא השקף והכוב, מלחמת השווקים והכירות — מנחם בגין — ערק כמרגל במאחזותו הנוראה, שרון, רפול ושמיד — מרעיו, ממחולליה העיקריים של כל הזוועה הזאת, ומי שזרעתי כיון הטביעה במיצחם את קלון לרכאון-עולם — ליבם גם ואטום, ונחגים כאילו לא אירע דבר.

אם שכולה שנאמה לאחרונה בהפגנה בירושלים ואמרה ככאבה דברים קורעילב, עזרה חברי-בנסת מן הליכוד לכנות אותה, ואת האמתות המחזות עמה על האיולת של מילחמת-השולל הלבנונית, בשם גשות רחביה העליונות.

מי ששלח רכבות צעירים ישראלים למלחמת שולל ורה, מי שליבו היה גם ברמם הגיר, ודיבר על "המחיר הנמוך יחסית", לועג עתה לכאב ולשכול שהוא גרם להם.

מדי יום מודיעים לנו על פיצועים חרשים כדרכי הקטל של לבנון, הולך ומתרחב מעגל השכול והיתמות.

אני פונה עוד אל מנהיגי הארץ הזאת, כי ליבם ערל ומצפונם מאובן.

אני קורא אליכם, האמהות והאבות בישראל, בקריאה נרגשת: אסור לכם לשתוק!

אתם, המאמצים את תינוקכם אל תיקכם כאבה שאינה יודעת גבול: אתם, הקמים בלילות לגהוד בחודרה על מיטת נכנם לכסותה, להאזין אל נשימתיה כאל המופלאה במנגינות: אתם, הוריי החיילים, המצפים לביקור הבן לאל פעמי-מישיה, אליכם פונה אני בקריאה מלב מלא כאב, ועם ואהבה, ואומר לכם: אם הייבנכים יקרים לכם אם חרדים אתם כאתם לשלומם ולעתידיהם, יהיה זה כבחינת מתן יד לפשע לשבת בחיבוקידיים ולהחריש. נגלו כל ררך שמרינה דמוקרטית מעמידה

בגיאוגרפיה. כשיש הצבעה גורלית בכנסת, עושות המיפלגות כל מאמץ לאסוף את נציגיהן מכל כנסות-תבל ולהזעיק אותם למישכן. רק לעיתים נדירות מסתתר הח"כ במקום שכוח אל, שאין כל גישה אליו, רחוק מאלוהים ומאדם. מקום כזה, הרחוק אפילו מאמריקה הדרומית, הוא ביתו של מנחם בגין.

ועכשיו ברצינות. מדוע נמוג מנחם בגין לאיש אין תשובה ודאית, מלבד אולי לבני מישפחתו. אבל אפשר לנחש את הרגשות, כשהוא יושב לו, אדם וקן ובורד, מכורבל כשימכה ומרהרר כיצד מתפוררים כל חלומותיו.

אפשר בהחלט להבין מדוע סירב להופיע להצבעה בכנסת, ביום החמישי השבוע. גם אילו חשב לרגע לבוא, די היה לו להרליק את מכשיריהטלוויזיה לראות את הקירקס הלאומי, שוק של מקדומימכר, של צעקות ללא כבוד, של התקוטטות והתגוררות ללא הרריכרי לגרש מייד מליבו מחשבה ש" כוו.

ואם עלה לפניו הרצון לשכוח לרגע את הביזיון של הכנסת ולהשיב את רוחו כמראה הנוף הנשקף מחלון ביתו — הוא ראה לפניו את גיא ההריגה, מעשה פקודיו, ריריאסון. אדם וקן שנולד בשבת נחמו — ואין לו נחמה. משה קלמנצ'וביץ, חדרה

בגין

מחוך לתחום לשחורים

שני בישובים ועיתונאי עוכבו בנמל-התעופה בלוד, בגלל צבע עורם.

ראיית הנוולד קבוצת חברייכנסת, שביקרה בכלא רמלה, שמעו מהאסירים הרבה תלונות. הם הקשיבו כרצינות לכל אסיר והבטיחו לעזור בכל עניין. משם המשיכו הח"כים לאוניברסיטה. את כל הבקשות ששמעו במוסד החינוכי הם רחו בנימוק אחד — אין תקציב. מדוע האפליה והוסרה-הצדק ביחסם של הנבחרים לשני המוסדות? השיב אחד הח"כים: לאוניברסיטה כבר לא נגיע. שילמה שטיין, ירושלים

על השמאל בישראל מקובל להתלונן הרבה על היחס הרווח לערבים, על עוולות הנגרמות ליהודים המיורחיים, על התנשאות לאומנית והלך מחשבה שיבטי. את הדברים שהשמאל נלחם בהם ומגנה אותם הוא נוהג לכתוב במילה: גזענות.

השבוע נמצאה הוכחה חותכת לכך ששולטנות ישראלים נגועים בגזענות קלאסית — לא בשנאת ערבים סתם, לא בריגשי עליונות על בני עדות מיוזחיות אלא גזענות על כסיס של צבע עור, ככתוב בספרים.

שני אנשי כמורה מארצות-הברית ועיתונאי אחד, שנלווה אליהם, עוכבו בנמל-התעופה בן גוריון. הסיבה: צבע עורם השחור. לא עזרה להם העובדה שהם היו אורחי משרד-התיירות (ההזמנות נשלחו כדואר, והמזמינים בודאי לא ראו את פניהם של המוזמנים). בעיני אנשי מישטרת הגבולות הם היו אלמנט חשוד ומסוכן. מי יודע — אולי הם מיסיונרים, אולי הם כושים עבריינים מה שכטוח — שחור טוב הוא שחור שלא נכנס לישראל. לתשומת ליבם של כל האירגונים הרואגים לזכויות האדם.

יפה פוקס, תל-אביב

גזענים בארצות-הברית מפלים לרעה גם כושים וגם יהודים. ירועים לשימצה המועדונים המסרבים לקבל לשורותיהם חברים משתי הערות.

האם הפחד מפני כניסתם של השחורים לישראל אינו מגוחך? הוא מוכיר את הברית הירועה: איני מוכן להיות חבר במועדון המסכים לקבל חברים כמוני.

יוסי בארי, תל-אביב

הפרדת ענייני העורלה מענייני המדינה

אורי זוהר אמר בהפגנת מתח-תיקוה, שהוא חושש כי אם היום נוותר על קדושת השבת — אז מחר נוותר על ברית-מילה.

הוא צודק, כי אם הדתיים לא ירסנו את החילוניים מעבוד מועד, כמו שעשו בהצלחה לתיאטרון חיפה — יתחילו החילוניים לפרוק את עול הדת, בקצב גובר והולך, כולל הימנעות מי חיתוך העורלות, ר לבסוף יפרידו לגמ"רי את הדת מהמדינה, כדרך ה"גויים צמודי העור" לות, דבר כזה יעורר את אפו הנוחר של אלוהינו הישראלי, ככתוב: "יחר אפי", והוא עלול לעשות

בנו שפטים, ככתוב כמוזוה. בתור אוהרה הוא כבר נתן רוגמה של עונש, בצורת חורף יבש השנה. אגב, טעות גסה היא לחשוב שאלוהים הכתוון שנחתך ממש את עורלותינו, חס ושלום. כוונתו היתר רק לטקס סימלי של בריתנו איתו. משום כך שומה עלינו בדחיפות לבצע רפורמה בעניין זה, ויפה שעה אחת קודם — לתשומת ליבם של אורי זוהר, הרבי מלובוויץ' ופניה רונגבלום.

ירחמיאל פוטסרם, חולון

כיצד הפר הדוב עורו?

מדור "תשקיף" (העולם הזה" 21.3.84) שיבט את שמו של המיש"ט טן.

בנו שפטים, ככתוב כמוזוה. בתור אוהרה הוא כבר נתן רוגמה של עונש, בצורת חורף יבש השנה. אגב, טעות גסה היא לחשוב שאלוהים הכתוון שנחתך ממש את עורלותינו, חס ושלום. כוונתו היתר רק לטקס סימלי של בריתנו איתו. משום כך שומה עלינו בדחיפות לבצע רפורמה בעניין זה, ויפה שעה אחת קודם — לתשומת ליבם של אורי זוהר, הרבי מלובוויץ' ופניה רונגבלום.

ירחמיאל פוטסרם, חולון

כיריעה על הברוקרית ששמה נאסר לפירסום נאמר, שעורך-דינה, שייצג אותה נאמנה, היה משה וייסגלס. למיטב ידיעתי, שמו הוא דב (או, כמו שהחברה קוראים לו דובל'ה) והוא עדיין לא שינה את שמו. אילן מיכאלי, רחובות

זהות סיקרית

בגליון "העולם הזה" (21.3.84) במדור "דף-תשקיף", הוזכר שם שהקפיץ את הקורא — היה זה שמו שלו.

תחת הכותרת מישפט לבעלי יד — ירושלים נזכר אדם בשם שמואל ענב — לו ולשותפו דב פייכמן יחסו מעשים שונים.

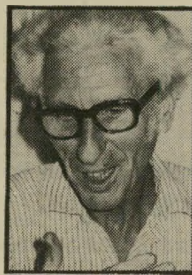
לשמואל ענב הנוזכר בכתבה הנ"ל אין כל קשר אליי, לשמואל עינב תושב סביון. זהות השמות היא מיקרית בלבד. שמואל ענב, סביון

גוי נער קולנוע

איך להפעיל את בית-הקולנוע הפתח-תיקוואי בשבת וגם לזכות באישור הרבנות.

יש פתרון לבעיה. הרעיון בא לי כאשר חשבתי על הפיתרון שהי החמץ במרינה כ"פסח:

אפשר להשכיר את בית-הקולנוע ב"שבתות ובחגים לגוי (מוסלמי נוצרי או דרווי). הרי הוא יכול להפעיל את בית-הקולנוע כרצונו, ולפי ההלכה הכל כסדר.

אם יהיו יהודים שירצו לבוא לשם בשבתות — זה עניינם הפרטי. יש במרינה אפילו יהודים שאוכלים חמץ בפסח: רלף הלינגר, תל-אביב

חובות אבורים

מישהו זוכר שהליכוד התחייב לשלם את חובותיה של סיעת תל"ם?

בצילם של החובות האבורים של ניסים גאון, שעמדו במרכז האירועים הפרלמנטריים השבוע, נשכח חוב פינאנסי אחר, לא פחות פוליטי: חובותיה של תנועת תל"ם.

נדמה לי שאתם גיליתם כי הצטרפותו של מררכי ב"נפורת לממשלה היתה תוצאה של עיסקה כספית: הליכוד התחייב לשלם את חובות סיעתו, 200,000 דולר, הוסיף על כך מישרה של שר בלי תיק, והופ — קנה לו שותף קואליציוני. הליכוד, אם אני לא טועה, עוד לא גמר לפרוע את החוב. אבל החייב השתחרר מעול הנאמנות כבר מזמן, והשבוע האכיל את הליכוד במרוד של פסח. מי קנה את מררכי ב"נפורת הפעם ולאיווה חובות הוא ערב לזו

ב"נציין שאולי, תל-אביב

ישראל, לא יעקב

בקשר לכתבה שודדים בגרבי ניילון (העולם הזה" 14.3.84).

אנחנו מכירות את האחים מלצר מתניה, ואכזי של הבחור שזוכה במישפט זה הוא ישראל מלצר, ולא אף אחר במישפחה. השם שנוזכר בכתבה הוא של אח אחר במישפחה.

יעקב שערי, נתניה.

לידעת הקוראים מיכתבי קוראים מתפרסמים בקיצורים המתחייבים מתוכם ומשיקלי מקום עדיפות ניתנן למיכתבים קצרים, מודפסים במכתבת-יבנה, שצורפה אליהם תמונת הכותב. מיכתבים בעילום-שם לא יפורסמו. אין המערכת מחזירה את המיכתבים שנתקבלו בה.